

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

Inregistrat nr. 549

Data 23. 03. 2004

AVIZ

**referitor la proiectul de Lege privind modificarea și completarea Codului
penal și a Codului de procedură penală**

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

în temeiul art. 6 lit.(a) din Legea 109/1997 cu modificările și completările
ulterioare, avizează **FAVORABIL** prezentul proiect de act normativ.

Președinte CES

Ion GIURESCU

MINISTERUL JUSTIȚIEI

TABEL COMPARATIV

Proiectul Legii pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală

Nr. crt.	Textul în vigoare	Textul propus
	Codul de procedură penală	Codul de procedură penală
1.	Punctul 4 al articolului 29: „4. judecă recursurile în anulare;”	Punctul 4 al articolului 29 se abrogă.
2.	Alineatul 2 al articolului 311: „Hotărârea prin care instanța se pronunță asupra apelului, recursului, recursului în anulare , recursului în interesul legii, precum și hotărârea pronunțată de instanța de recurs în rejudecarea cauzei se numește decizie.”	Alineatul 2 al articolului 311: „Hotărârea prin care instanța se pronunță asupra apelului, recursului, recursului în interesul legii, precum și hotărârea pronunțată de instanța de recurs în rejudecarea cauzei se numește decizie.”
3.		După articolul 408 se introduce un nou articol, articolul 408¹: „Revizuirea în cazul hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului Art.408¹ – Hotărârile definitive pronunțate în cauzele în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat o încălcare a unui drept prevăzut de Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale pot fi supuse

		revizuirii. Pot cere revizuirea: a) persoana al cărei drept a fost încălcat; b) soțul și rudele apropiate ale condamnatului, chiar și după moartea acestuia; c) procurorul, din oficiu. Instanța competentă să judece cererea de revizuire este instanța care a judecat cauza în primă instanță. Cererea de revizuire se poate face în termen de un an de la data publicării hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului în Monitorul Oficial al României, Partea I. După sesizare, instanța poate dispune din oficiu, la propunerea procurorului sau la cererea părții, suspendarea executării hotărârii atacate și poate reveni asupra suspendării acordate. La judecarea cererii de revizuire părțile se citează. Părțile prezente la judecarea cererii de revizuire au dreptul la cuvânt, chiar dacă nu au fost citate. Dispozițiile art.402 se aplică în mod corespunzător. Participarea procurorului este obligatorie. Soluțiile instanței de revizuire sunt cele prevăzute în art.406 alin.1, 3 și 4 care se aplică în mod corespunzător. Instanța nu va putea obliga statul la plata unor despăgubiri care au fost acordate de Curtea
--	--	--

		Europeană a Drepturilor Omului și încasate de victima încălcării unui drept prevăzut de Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Statul are acțiune în regres împotriva aceluia care cu rea-credință sau din gravă neglijență a provocat situația generatoare de daune. Hotărârile instanței de revizuire sunt supuse aceluiași căi de atac ca și hotărârile la care se referă revizuirea.”
4.	Secțiunea III din Capitolul IV al Titlului II: „Recursul în anulare și recursul în interesul legii”	Secțiunea III din Capitolul IV al Titlului II: „Recursul în interesul legii”
5.	Art.409 Recursul în anulare Orice hotărâre definitivă poate fi atacată cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, din oficiu sau la cererea ministrului justiției. Art.410 Cazurile în care se poate face recurs în anulare Hotărârile definitive de condamnare, achitare și încetare a procesului penal pot fi atacate cu recurs în anulare în următoarele cazuri: I. Cazurile în care recursul are efect cu privire la situația părților din proces:	Articolele 409-414¹ se abrogă.

1. instanța nu s-a pronunțat asupra unei fapte reținute în sarcina inculpatului prin actul de sesizare; 2. când nu sunt întrunite elementele constitutive ale unei infracțiuni sau când instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost trimis în judecată, cu excepția cazurilor prevăzute în art. 334–337; 3. când inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală; 4. când s-au aplicat pedepse greșit individualizate în raport cu prevederile art. 72 din Codul penal sau în alte limite decât cele prevăzute de lege; 5. când persoana condamnată a fost mai înainte judecată în mod definitiv pentru aceeași faptă sau dacă există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, pedeapsa a fost grațiată ori a intervenit decesul inculpatului; 6. când, în mod greșit, inculpatul a fost achitat pentru motivul că fapta săvârșită de el nu este prevăzută de legea penală sau când, în mod greșit, s-a dispus încetarea procesului penal pentru motivul că există autoritate de lucru judecat sau o cauză de înlăturare a răspunderii penale ori că a intervenit decesul inculpatului;	
--	--

7. când faptei săvârșite i s-a dat o greșită încadrare juridică; 7¹. când hotărârea este contrară legii sau când prin hotărâre s-a făcut o greșită aplicare a legii de natură să influențeze soluția procesului; 8. când s-a comis o gravă eroare de fapt; 9. când judecătorii de fond au comis un exces de putere, în sensul că au trecut în domeniul altei puteri constituite în stat. II. Cazurile în care recursul poate fi declarat numai în favoarea condamnatului: 1. nu au fost respectate dispozițiile privind competența după materie sau după calitatea persoanei; 2. instanța nu a fost sesizată legal; 3. instanța nu a fost compusă potrivit legii ori s-au încălcat prevederile art. 292 alin. 2 sau a existat un caz de incompatibilitate; 4. ședința de judecată nu a fost publică, în afară de cazurile când legea prevede altfel; 5. judecata a avut loc fără participarea procurorului sau a inculpatului, când aceasta era obligatorie, potrivit legii; 5¹. judecata a avut loc fără citarea legală a părților sau cu procedura de citare neîndeplinită; 6. judecata a avut loc în lipsa apărătorului, când	
--	--

prezența acestuia era obligatorie; 7. judecata s-a făcut fără efectuarea anchetei sociale, în cauzele cu infractori minori; 8. când nu a fost efectuată expertiza psihiatrică a inculpatului în cazurile și în condițiile prevăzute în art. 117 alin. 1 și 2; 9. instanța a admis o cale de atac neprevăzută de lege sau introdusă tardiv. Hotărârile definitive, altele decât cele prevăzute în alin. 1, pot fi atacate cu recurs în anulare numai dacă sunt contrare legii. De asemenea, pot fi atacate cu recurs în anulare hotărârile definitive pronunțate în cauzele în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat o încălcare a unui drept prevăzut de Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Instanța nu va putea obliga statul la plata unor despăgubiri care au fost acordate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului și încasate de victima încălcării unui drept prevăzut de aceasta. În cazul în care repararea prejudiciului a fost acordată potrivit dispozițiilor alin. 3, statul are acțiune în regres împotriva aceluia care, cu rea-credință sau din gravă neglijență a provocat situația generatoare de daune.	
--	--

Art.411 Termenul de declarare

Recursul în anulare în favoarea celui condamnat poate fi declarat oricând, chiar după moartea acestuia, cu privire la latura penală, iar cu privire la latura civilă, numai dacă soluționarea acesteia se răsfrânge asupra laturii penale.

Dispozițiile alineatului precedent se aplică și în cazul când recursul în anulare se face în favoarea persoanei față de care s-a încetat procesul penal.

În celelalte cazuri, recursul în anulare poate fi declarat numai în termen de un an de la data când hotărârea a rămas definitivă.

Instanțele de judecată sunt obligate ca în termen de 10 zile de la primirea cererii parchetului, să trimită spre examinare dosarele în care hotărârile sunt definitive sau, după caz, să comunice, în același termen, situația judiciară a acestora.

Art.412 Suspendarea executării

După sesizare, Curtea Supremă de Justiție poate dispune, din oficiu, la propunerea procurorului general al parchetului de pe lângă această instanță, sau la cererea părții, suspendarea executării hotărârii atacate sau poate reveni asupra suspendării acordate.

Dispozițiile alin.1 se aplică și în cazul în care cel

condamnat a început executarea pedepsei. Aducerea la îndeplinire a dispozițiilor de suspendare a executării hotărârii se face prin instanța de executare. Art.412¹ Extinderea recursului în anulare Judecând recursul în anulare, instanța examinează cauza prin extindere și cu privire la părțile la care acesta nu se referă, putând hotărî și în privința lor, fără a crea acestor părți o situație mai grea. Art.413 Citarea părților La judecarea recursului în anulare, declarat în defavoarea condamnatului, a celui achitat sau față de care s-a încetat procesul penal, părțile se citează. Dacă recursul este declarat în favoarea condamnatului, părțile se citează când Curtea Supremă de Justiție consideră necesar, precum și în cazul când s-ar putea modifica despăgubirile civile. Părțile prezente la judecarea recursului în anulare au dreptul la cuvânt, chiar dacă nu au fost citate. Art.414 Retragera recursului în anulare Până la închiderea dezbaterilor, procurorul general poate retrage recursul în anulare.	
---	--

Retragerea recursului în anulare trebuie motivată.

Art.414¹ Motivarea, judecarea și soluționarea recursului în anulare

Motivarea, judecarea și soluționarea recursului în anulare se fac potrivit dispozițiilor din capitolul III, secțiunea II, care se aplică în mod corespunzător și se completează cu dispozițiile din această secțiune.

Când recursul în anulare privește atât hotărârea primei instanțe cât și hotărârea instanței de apel sau, după caz, și hotărârea instanței de recurs, în caz de admitere și dispunere a rejudecării, cauza se trimite la prima instanță, dacă toate hotărârile au fost casate, și la instanța de apel sau, după caz, la instanța de recurs, când numai hotărârile acestora au fost desființate

Când condamnatul se găsește în curs de executare a pedepsei, Curtea Supremă de Justiție, admitând recursul în anulare și pronunțând casarea cu trimitere, dispune asupra stării de libertate a acestuia.

Când recursul în anulare este făcut în favoarea unui condamnat decedat, sau când, după introducerea recursului în anulare, condamnatul în favoarea căruia a fost făcut recursul a decedat,

	prin derogare de la dispozițiile art. 10 alin. 1 lit. g), recursul va fi judecat, iar în caz de admitere, Curtea Supremă de Justiție, pe baza lucrărilor din dosar, sau instanța de trimitere, când a fost necesară completarea probelor, va hotărî potrivit dispozițiilor din art. 13 alin. 2 și 3, care se aplică în mod corespunzător.	
--	--	--